

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ГЛАВЕН ПРОКУРОР

21

Изх. № 107/2011 г.
София, 30.05.2011 г.

*За съветниците
в Конституционния съд
31.V.2011*

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ
по конституционно дело № 7/2011 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В съответствие с предоставената ми възможност с Ваше определение от 16.05.2011 г. по к.д. № 7/2011 г. /получено в прокуратурата на 17.05.2011 г./, представям в 20-дневния срок следното становище.

Въпросното дело е образувано от Конституционния съд въз основа на мое искане, основано на чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България /КРБ/, да се обяви противоконституционността на разпоредбата на чл. 100 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание /ПОДНС/, поради противоречието и с нормите на чл. 8 и чл. 117, ал. 2 КРБ.

Поддържам напълно искането си, но считам за необходимо да го допълня с някои съображения относно противоречието на чл. 100 ПОДНС с чл. 8 КРБ.

Със задължението, което чл.100 ПОДНС установява за

държавните органи, част от които са следствените органи и прокуратурата, да предоставят сведения и документи на орган на законодателната власт - Народното събрание, които представляват следствена тайна, се преминава границата на разделението на властите, установена в чл. 8 КРБ. Събирането на сведения и документи във връзка с разследване на дадено престъпление по същество е осъществяване на досъдебно производство, съобразно разпоредбите на НПК, а това от своя страна е една от основните функции на органите на съдебната власт. Чрез разпоредбата на чл. 100 ПОДНС законодателната власт се намесва в осъществяване на конституционните функции на съдебната власт, което противоречи на чл. 8 КРБ. Това важи не само когато разследването се осъществява от магистрати - следователи и прокурори, но и когато то се осъществява от представители на изпълнителната власт - разследващите полицаи. Определящо в случая е характера на дейността им, която е част от дейността, присъща на съдебната власт.

В чл. 130, ал. 7 Конституцията е определила границите, в които Народното събрание може да се интересува и намесва в дейността на съдебната власт. Висшият съдебен съвет приема доклад на главния прокурор за дейността на прокуратурата и разследващите органи и го внася в Народното събрание. Чрез този доклад на главния прокурор и чрез неговото обсъждане Народното събрание може в известни граници да узнава и да се запознава със сведения и документи, които представляват следствена тайна. КРБ не е предвидила друг ред за узнаване на такива сведения. Запазването на следствената тайна е гаранция за осъществяване на функциите на съдебната власт като самостоятелна функция на държавна властта и нейното разпространяване, включително и чрез предоставяне на сведения и документи, които представляват следствена тайна на Народното събрание нарушава конституционния принцип на разделение на властите.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Моля, да приемете посочените по-горе аргументи и съображения за основателни, наред с тези изложени в искането ми, а в съответствие с тях да обявите за противоконституционна разпоредбата на чл. 100 ПОДНС, в частта, в която установява задължение за държавни органи и длъжностни лица от държавната и общинската администрация и граждани да

предоставят сведения и документи, които представляват следствена тайна, като противоречаща на чл. 8 и чл. 117, ал. 2 от Конституцията на Република България, предмет на к.д. № 7/2011 г.

С УВАЖЕНИЕ:

БОРИС ВЕЛЧЕВ
ГЛАВЕН ПРОКУРОР

